

30 Ιουνίου 2016

Ο κόσμος της Ορθοδοξίας αρχίζει να ξεδιπλώνεται στους ανθρώπους της Κίνας (Αρχιμ. Ιωνάς Μούρτος, Ιεραπόστολος)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/28XLYtF>]

Ο δικηγόρος τον δέχτηκε εγκάρδια. Ήταν δικηγόρος αλλά και πάστορας όπως είπαμε. Του είχε έτοιμο και τον νόμο σε φωτοτυπία.

—Για να νομιμοποιηθείς, του είπε, υπάρχουν τρεις τρόποι;

1)ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΕΝΑΝ ΑΡΙΘΜΟ ΠΙΣΤΩΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΪΒΑΝ.

Ας το ξεχάσουμε καλύτερα..., γέλασαν και οι δυο.

2)ΝΑ ΙΔΡΥΣΕΙΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ (που σημαίνει αποδεδειγμένες καταθέσεις εκατομμυρίων στην Τράπεζα) Ή ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ (ας πούμε Ελληνικών).

Άστο καλύτερα, είπε πικραμένος ο παπάς. Αφού η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει καμιά διπλωματική εκπροσώπηση εδώ... Και με τρόπο σκέφτηκε εκείνη τη στιγμή τι θα γινόταν, αν ποτέ έχανε το διαβατήριό του.

3)ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΜΙΑ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ. Ένα απλό διαμερισματάκι στην Ταϊβάν, το δηλώνεις σαν έδρα, κάνεις τα σχετικά χαρτιά- υπάρχει γραφειοκρατία αλλά - τελικά αναγνωρίζεσαι, είτε στην τοπική κυβέρνηση, είτε σε κρατικό επίπεδο.

—Και πόσο κάνει ένα διαμερισματάκι; ρώτησε ο παπάς με αγωνία.

—Χμ... γύρω στα 3.000.000 δολάρια Ταϊβάν (περίπου 30.000.000 δρχ.). Φυσικά, όχι μέσα στην Ταϊ-Πέι.

—Φυσικά... είπε με ψεύτικη αξιοπρέπεια ο παπάς, αλλά, τι γίνεται τώρα; Είμαι παράνομος;

—Όχι ακριβώς είπε ο δικηγόρος. Είσαι ελεύθερος να κάνης ό,τι θέλεις στο σπίτι σου. Όμως δεν μπορείς επίσημα να το λες εκκλησία, εφ' όσον φυσικά δεν παίρνεις δωρεές εδώ στην Ταϊβάν. Δηλαδή, αν έπαιρνες, έπρεπε να κόβεις αποδείξεις, να πληρώνεις φόρους κτλ., που σημαίνει αναγνώριση. Δεν μπορείς να έχεις βίζα ιεραπόστολου, δεν μπορείς να λέγεσαι Ιεραπόστολος ούτε βέβαια παπάς. Δηλαδή, τυπικά, είσαι στο περιθώριο, άλλωστε σ' αυτούς που θα βαπτισθούν δεν θ' αρέσει να μην ανήκουν σε μια αναγνωρισμένη εκκλησία.

—Έχεις δίκιο είπε ο παπάς.

—Και κάτι άλλο: είπε ο πάστορας. Τη φοιτητική βίζα, αύριο μπορεί να σου την κόψουν. Πες ότι αλλάζει ο νόμος, πες ότι κάτι σου τυχαίνει και δεν μπορείς να παρακολουθείς ταχτικά το σχολείο, άλλωστε δεν μπορείς να είσαι συνέχεια με φοιτητική βίζα.

—Ναί, ξέρω μουρμούρισε ο παπάς.

—Λοιπόν, βρές διαμέρισμα είπε ο δικηγόρος με την χαρακτηριστική προφορά του νότου -ήταν από το Τέξας-. Δεν είναι πολλά τα λεφτά για το επίπεδο της Ταϊβάν... Μια χούφτα δολάρια είναι μόνο... Κι έπειτα, τα ξαναλέμε.

—Ευχαριστώ είπε ο παπάς και, σχεδόν ψιθυριστά, ρώτησε: Τι χρωστάω;

Ο δικηγόρος τον κοίταξε με αγάπη.

—Τίποτα του είπε. Του έσφιξε το χέρι πολύ ζεστά... Είμαστε κι οι δυο για το Χριστό εδώ, είμαστε αδέρφια. Ό,τι θέλεις, θα έρχεσαι σε μένα. Είμαι ο δικηγόρος σου.

—Ο Θεός να σ' ευλογή είπε συγκινημένα ο παπάς κι έφυγε χαρούμενος. Να που έχουμε και δικηγόρο σκέφτηκε, προσπαθώντας να μην κοιτάη τη χούφτα του, που ήταν πάντα άδεια.

Με τη χάρη του Θεού, η Ορθόδοξη Εκκλησία μας άρχισε να γίνεται γνωστή σε ολόκληρη τη χώρα- πράγμα παράδοξο για μια τόσο μικρή Εκκλησία που δεν είχε κλείσει δυο χρόνια εδώ. Δυο εφημερίδες η Chinapost, και η TaiwanNews, αφιέρωσαν ολόκληρη σελίδα για την Εκκλησία μας. Η πρώτη είχε συνέντευξη με τον παπά, σε καφετερία φυσικά, που αλλού; (Τότε ήταν αρχή ακόμα, δεν υπήρχαν λεφτά για να νοικιάσουμε χώρο για εκκλησία). Εκεί πίνοντας καφέ, άρχισε να ξεδιπλώνεται μπροστά στον έκπληκτο δημοσιογράφο, ο κόσμος της Ορθοδοξίας.

Η δεύτερη συνέντευξη δόθηκε στην Εκκλησία μας, με φωτογραφίες από την Αγία Τράπεζα, το δισκοπότηρο κτλ. Φυσικά στην εφημερίδα δημοσιεύτηκαν τα τηλέφωνα και η ιστοσελίδα της εκκλησίας στο διαδίκτυο. (Ο Θεός ξέρει με τι αγώνα έγινε αυτή η ιστοσελίδα, που περιέχει θεολογικά βιβλία στα αγγλικά και στα κινεζικά. Μάλιστα, το πρώτο σοβαρό βιβλίο κατήχησης στα κινεζικά, Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, του αείμνηστου Π. Αντ. Αλεβιζόπουλου, μεταφρασμένο μετά από τόσους κόπους, τόσα παρακάλια και ικεσίες -ξοδεύοντας βέβαια και πολλά λεφτά- θα τυπωθεί και σε βιβλίο σε λίγο καιρό.)

Σιγά-σιγά συνειδητοποιεί κανείς την απέραντα ματαιόδοξη κενότητα μας, όταν, στην Ελλάδα, ακόμα και ενορίες σε χωριά, έχουν δικά τους περιοδικά, ενώ στην κινεζική γλώσσα, που την μιλά το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της γης, δεν έχουμε σχεδόν τίποτα....

Ο παπάς είχε αγοράσει και δεύτερο υπολογιστή: έτσι, τώρα, με δυο υπολογιστές, που δούλευαν μερόνυχτα, στάλθηκαν χιλιάδες email διαφημιστικά για την εκκλησία. Όπως του είπε ένας φίλος, που είχε σπουδάσει μάρκετινγκ, δε θα 'πρεπε ν' ανησυχεί για τ' αποτελέσματα: Θα φαινόταν σ' ένα χρόνο...

[Συνεχίζεται]

Πηγή: «Εκκλησιαστική Παρέμβαση», «Μια φωνή από την Νινευή»